

Lemster 'jeugdtrauma' mondt uit in internetsite

Roelie Visser-Spanjaard moest haar jeugd in Lemmer plots afbreken. Het gemis van haar jeugd stopte ze in een website, waarop foto's en verhalen van vroeger te zien zijn.

Door Wietske Koen

LEMMER - Daar stond ze, als zevenjarig kind van het Lemster Achterom in het grote Zaandam. Met een Fries accent en een beperkte Nederlandse woordenschat. Dat 'siepels' in Holland uien heetten, wist ze niet in de winkel. Dus kreeg Roelie Spanjaard-Visser (53) voortaan bij het boodschappen doen een briefje mee van haar mem. „Ik heb heel veel gehuild in die tijd.”

Want het leven was goed in de oude volksbuurt, die achter het huidige gemeentehuis lag. Haar heit, 'reade' Sake Visser genaamd vanwege zijn communistische gezindte, werkte als vrachtlader op de Jan Nieveen, de 'Amsterdam-Lemmer'-boot. Maar die werd uit de vaart gehaald en heit kwam thuis te zitten.

Het geld dat haar moeder met het schoonmaken van het buurthuis, het voormalige 'Volkslogement', verdiende, was niet genoeg om een gezin met

Roelie en Jan Visser hebben de historie van Lemmer op een website gezet.

Foto Harry Blokzijl

vijf kinderen van te onderhouden. En de Zaandamse Honigfabriek zat te springen om arbeidskrachten, liefst harde, trouwe werkers uit het noorden.

De Vissers betrokken een keurige flat in Zaandam, met douche en toilet.

Nee, dergelijke luxe hadden ze niet in Lemmer, wel beschikten ze als huishouding over een „tontsjie.” En ze kregen er slaapkamers. In het Achterom slipte het hele gezin op zolder, een houten schot schermde het bed van heit en mem van de rest af.

Elke zaterdag ging Roelie met haar heit op de brommer naar het Waterlooplein in Amsterdam om oude Ansichtkaarten te kopen van Lemmer. „Hij had uiteindelijk een hele verzameling en die heb ik geërfd”, vertelt ze in haar Drachtster rijtjeshuis. Maar wat ze ook vonden, nooit iets van het Achterom. Dus besloot Roelie, die in 1980 met echtgenoot Jan en hun twee kinderen terug naar Friesland verhuisde, enkele jaren geleden een oproep te plaatsen op internet.

Om haar stamboom te completeren en om foto's los te krijgen. Want alleen namen en data staan zo saai. Er kwam van alles los over Lemmer, behalve kiekjes van haar straat van weleer. „Daar zijn blijkbaar geen foto's gemaakt”, concludeert ze. Maar inmiddels beschikt ze wel een pentekening van het Achterom, een geschenk van Lemster en Lemmer-kenner Johannes de Vries. Haar ouderlijk huis staat erop. „Dat stond naast het Volkslogement. En op dat stoepje, daar zat ik altijd.”

En toen vond ze het zonde om alle informatie die ze nu over het oude Lemmer had vergaard, voor zichzelf te houden. Dus besloten Roelie en Jan een website te starten: [\[vis.nl\]\(http://vis.nl\). Met foto's van het dorp in vroeger tijden, van de mensen die er gewoond hebben, oproepen. De reacties komen echt uit de hele wereld.](http://www.span-</p>
</div>
<div data-bbox=)

Het doet hen goed te lezen dat de decennia geleden naar Canada geëmigreerde bejaarde Lemster zijn heimwee stelt met hun site. En het paar is straks te gast op het vijftigjarig huwelijksfeest van Lemster om utens Bill, die speciaal uit Australië overkomt om het jubileum in Lemmer te vieren.

Haar ouders keerden uiteindelijk ook weer terug naar Friesland, ze streken neer in Heerenveen. Wijlen haar heit, die met het klimmen der jaren steeds meer over Lemmer praatte en de 'Lemster toer' zelfs knoopte, is altijd over zijn dorp blijven dromen. „Mijn moeder wilde niet in Lemmer wonen. Ze was bang dat hij dan altijd 'onder de hoek' zou zitten, op de hangplek voor ouderen in het centrum.”

Ook Roelies wens is een verhuizing naar het dorp waarvan ze als kind zo abrupt werd gescheiden. Een huurhuisje in het Lemster centrum zou mooi zijn. „Maar krijg dat maar eens.” Haar Jan, afkomstig uit Zandvoort, wil wel mee. Want Roelie mag dan nooit hebben kunnen wortelen in 'Holland', Jan is een Fries geworden.